

van de meer algemeene *Christelijke* waarheden, maar ook van de *Gereformeerde* waarheden in den engeren zin des woords. Toch weet een ieder, die ook maar een weinig meeleeft, dat er bijzondere waarheden zijn, waarover door alle Gereformeerden niet op gelijke wijze gedacht wordt.

Natuurlijk bestaat de waarheid zelve zoo objectief als zich denken laat, en dan is er slechts ééne onveranderlijke waarheid. Maar bij het indenken en bepeinzen van de waarheden Gods door den mensch wordt allengs verscheidenheid van inzicht openbaar. De waarheid zelve verandert niet, maar al het verschil bestaat in de *voorstelling* des menschen van de waarheid Gods.

Zoo is het van den beginne aan geweest. Reeds in de eerste jaren van het bestaan der Kerk van Christus werd het gehoord: „Ik ben van Paulus, ik ben van Apollos, ik ben van Cefas.” Hoe spoedig was het niet noodig, eene Synode te Jeruzalem saam te roepen, waar allerlei verschil van gevoelen openbaar werd, om te zoeken naar de hoogere éénheid en de diepere saamhoorigheid van de zonen van hetzelfde huis! En als straks, na een diep verval der Kerk, de Hervorming Europa's kerken met het herwonnen licht van het geschreven Woord komt zegenen, dan is het niet één onverdeeld Protestantisme, maar èn Luther èn Zwingli èn Calvijn vervullen ieder een eigen roeping in de zaak der Reformatie, brengen ieder een eigen zegen aan de Protestantsche kerken.

Bezien wij nu nader het leven der kerken die zich aansloten aan het gezegende werk van den Hervormer van Genève, dan is er metterdaad één gemeenschappelijke vlag voor allen die van Gereformeerden huize zijn, dan is er eene „bijzondere eenheid” voor alle Gereformeerden in de Algemeene Christelijke Kerk. De Gereformeerden bezitten als gemeen accoord van kerkelijke gemeenschap de *Drie Formulieren van Eenigheid*.